

KOMPAS

Colofon

Jaargang: 12
Nummer 7 en 8
Januari 2021

Werkmateriaal met verwerkingsmogelijkheden voor leidinggevend en kinderen van -12 kinderclubs.

Redactie

Plony Herweijer, voorzitter
Joline van den Ende, eindredactie
Gert-Jan Eikelboom
Janneke de Jongh
Janneke Mourits-Rutterkamp
Janita Molenaar
Dicky Qualm-Visser
Nicoline van Wijngaarden-Kersten

Uitgave

Jeugdbond Gereformeerde Gemeenten
Houttuinlaan 7
3447 GM Woerden
T: (0348) 489948
I: www.jbgg.nl
E: info@jbgg.nl

Van de redactie

De discipelen is het jaarthema van *Kompas*. De Heere Jezus heeft twaalf jongeren geroepen om Hem te volgen, om Zijn discipel te zijn. Ook Judas en Thomas waren zijn discipelen. Ieder met een heel eigen leven en eigen levensloop. Beide levens laten de zwakte en kwetsbaarheid van de mens zien. Wat herkennen we soms veel van Judas en Thomas. Toch was de Heere geduldig met het ongelof van Thomas. Thomas mocht uiteindelijk zeggen 'Mijn Heere en mijn God'. Wat een zegen dat wij dit nog steeds elke dag weer opnieuw door mogen geven aan de kinderen van de gemeente!

Namens de redactie,

Joline van den Ende

verbindt jongeren

Discipelen – Judas

Thema

Toelichting op het thema

Dit jaar behandelen we in de Kompasschetsen het thema 'De discipelen van de Heere Jezus'. Deze schets gaat over Judas. Judas, de enige discipel uit Judea, met die prachtige naam die Godlover betekent. En juist van hem lezen we bij de roeping van de discipelen : *Judas Iskariot, die ook de verrader geworden is*. Het is een teer onderwerp en het vraagt gebed en goede voorbereiding om deze geschiedenis te vertellen. Het accent ligt op Judas' leven en niet op zijn sterven. Niet om zijn einde te verzwijgen, maar vanuit het besef dat dat onderwerp beter past in de besloten plek van het gezin.

Doel van de vertelling

De kinderen horen in deze geschiedenis, dat je heel dicht bij de Heere Jezus kunt zijn, maar dat je Hem toch niet liefhebt. Ze horen ook, dat er bij de Heere altijd een weg terug is, dat er genade en vergeving is voor de grootste der zondaren.

Introductie van het thema voor de kinderen

Print dit bord zo groot mogelijk uit of maak het na met gekleurd papier. Vraag wie weet waar zo'n bord staat.

Vraag vervolgens wat dit bord met de Bijbel te maken heeft. Sluit dat gesprekje af met de volgende conclusie:

Er zitten twee waarschuwingen in:

Als je een plan hebt dat verkeerd is, zondig is: Niet doen, ga terug!

Als je gezondigd hebt: Ga terug naar de Heere en vraag om vergeving!

Geef de kinderen de luisteropdracht hoe ze deze twee waarschuwingen in de vertelling horen. (Bij de verwerking komt het terug.)

Zingen en lezen

Zingen

Psalm 41 : 5

Psalm 130 : 2

Psalm 22 : 6, 7

Psalm 69 : 4

Psalm 1 : 3, 4

Psalm 32 : 5

Psalm 73 : 10, 14

Liederen uit de bundel 'Tot Zijn eer':

- Lied 66: Leer Mij o Heer' Uw lijden recht betrachten
- Lied 69: Neem mijn leven, laat het Heer'

Lezen

Johannes 12 : 1 - 8

Kerntekst

Zo Gij, HEERE! de ongerechtigheden gadeslaat; Heere! wie zal bestaan? Maar bij U is vergeving, opdat Gij gevreesd wordt. (Psalm 130: 3 en 4)

Vertelling

Wat een blijde dag! In het kleine dorpje Kerieth-Hezron in het zuiden van Judea staat vader Simon met een jongetje in zijn armen. Zijn zoon. Het kindje huult. Dat is geen wonder. Zijn zoontje is vandaag acht dagen oud en hij is zojuist besneden. Hij hoort erbij, bij Israël. Hij draagt nu het teken van het verbond met de Heere, de God van Israël. Vandaag heeft hij ook zijn naam gekregen. "Judas", zegt vader zachtjes, terwijl hij het kindje in zijn armen houdt. "Judas, dat zal je naam zijn. Godlover betekent dat. Zoals eens je verre voorvader heette. Juda, de zoon van Jakob." Stil zijn ze daar bij elkaar, vader en moeder en hun zoontje. Wat zal er uit deze jongen groeien? Zal hij een Godlover zijn, zoals zijn naam betekent? Zal hij de Heere gaan dienen en eren?

Jaren zijn voorbijgegaan. De kleine Judas is groot geworden. Hij heeft op de school van de synagoge gezeten. Hij heeft geleerd uit de Thora, over zijn verre voorvader naar wie hij genoemd is, Juda. Geleerd over de koningen uit zijn stam, koning David, koning Salomo. Hij heeft geleerd over de Messias, die eens komen zal en het Koninkrijk van David weer zal herstellen. En toen ineens werd er verteld: de Messias is er, de lang beloofde Koning. Met veel ander mensen was hij mee gegaan om die Messias te ontmoeten. Jezus heet Hij. Jezus van Nazareth. Zou deze Jezus de Messias zijn? De Messias zou toch uit zijn eigen stam geboren worden, de stam van Juda? Hij zou niet uit Nazareth, maar uit Bethlehem komen.

Maar toen hij Jezus had gevonden, was hij toch bij Hem gebleven. Hij weet het nog goed. Helemaal aan het begin, toen hij Jezus pas had leren kennen, was de Meester een hele nacht in de bergen gebleven, helemaal alleen. Dat deed Jezus wel vaker, dan ging Hij bidden. En de volgende ochtend had Jezus al Zijn volgelingen bij zich geroepen. Uit al die volgelingen koos de Meester er twaalf uit. Twaalf mannen, die Hem voortaan altijd zouden volgen, Zijn discipelen zouden zijn. Maar Jezus noemde hen toen ook apostelen. Getuigen, betekent dat. Die twaalf mannen zouden alles gaan zien wat Jezus zou gaan doen en horen wat Jezus zou gaan zeggen, als getuigen. Maar ze moesten ook gaan getuigen. Doorvertellen van wat ze van Jezus hadden gehoord en gezien. En hij, Judas uit Kerieth, was een van die twaalf! Uitgekozen door Jezus om bij Hem te blijven. Om er bij te zijn, als Zijn koninkrijk zou gaan komen! De andere elf kwamen allemaal uit Galilea, hij was de enige die uit Judea kwam. Heeft hij daarom zo'n speciale taak gekregen? Hij moest namelijk het geld bewaren, dat ze onderweg regelmatig kregen, zodat ze eten en drinken konden kopen. Hij droeg de beurs, de portemonnee. Dat was een mooie taak.

En zo is hij een discipel van Jezus geworden, samen met de andere elf mannen. Judas luistert naar Jezus' woorden. Wat leert hij veel van Hem. Zo heel anders dan vroeger op school. Hij veert op, als Jezus vertelt over Zijn Koninkrijk. Maar het gaat vaak wel heel anders dan Judas denkt. Jezus doet vaak grote wonderen. Hij heeft zelfs doden levend gemaakt! Aan duizenden mensen eten gegeven, die niets bij zich hadden. Zijn leven gered, toen hij met de andere discipelen in het scheepje bijna verging in de hevige storm op het Meer van Galilea. Jezus heeft hem samen met een andere discipel erop uitgestuurd om ook te gaan preken. Dat heeft hij gedaan, ze hebben zelfs zieken kunnen genezen en duivelen kunnen uitwerpen.

Wanneer is het toch mis gegaan? Want het is misgegaan. Als Judas naar Jezus kijkt, weet hij één ding zeker: Jezus is geen Koning en Hij wordt geen Koning. Het Koninkrijk van Israël zoals in de tijd van koning David, komt niet terug door deze Jezus. De Romeinen zijn en blijven de baas. Drie jaar volgt hij deze Meester nu al. Waar blijft de rijkdom en macht van het koninkrijk waar hij op gehoopt had? Judas is teleurgesteld. En die teleurstelling groeit. Hij hoopte een belangrijk man te worden als discipel van Jezus. Maar dat zit er niet in, dat merkt hij steeds vaker. Af en toe haalt hij wat uit de beurs met geld, die hij moet bewaren. Niemand die het merkt. Wat moet hij doen? Weggaan bij de Heere Jezus?

Het is sabbat. Judas is met de Heere Jezus en de andere discipelen in Bethanië. Ze zullen komende week naar Jeruzalem gaan om daar het Pascha te vieren. Vanavond, als de sabbat voorbij is, zijn ze uitgenodigd in het huis van Simon de Melaatse om met elkaar te eten. En dan is daar zomaar stilletjes Maria, de zus van Lazarus en Martha. In haar handen heeft ze een kruikje met zalf. Kostbare, dure narduszalf. Ze loopt naar de Heere Jezus toe, breekt de hals van het kruikje af en giet alle narduszalf over Jezus' hoofd en over Zijn voeten.

Woede laait op in Judas' hart. Wat doet Maria daar? Waarom zalft ze de Heere Jezus? En ze gebruikt niet een paar druppeltjes, zoals het normaal gebeurt, maar ze giet in één keer het hele flesje leeg. Daar zat wel een pond in. De heerlijke geur van de nardus ruik je door het hele huis. Het is de geur van de liefde van Maria voor de Heere Jezus. Jezus ruikt die heerlijke geur. Jezus weet van de liefde in Maria's hart. Waarom ze alle zalf gebruikt en niet een klein beetje. Maar Judas rekent. Een pond van die kostbare zalf, dat komt neer op 300 penningen.

Een jaarsalaris! Zo maar. In één minuut, weg. Voor Jezus. Met ingehouden woede kijkt hij naar wat Maria doet. "Wat een geldverspilling! Waarom dit verlies? Zomaar weg, kwijt! Die zalf had wel verkocht kunnen worden voor 300 penningen en nu is het in één keer weg! Dat geld had beter aan de arme mensen gegeven kunnen worden!" Boosheid vervult zijn hart. Juist bij het zien van zoveel liefde voor Jezus, kan hij zich niet meer inhouden. De andere discipelen zijn het met hem eens en zijn ook boos op Maria.

En Jezus? Hij weet wel, dat Judas dit niet zegt uit medelijden met de arme mensen. Hij weet dat Judas regelmatig geld voor zichzelf uit de beurs steelt. En dat hij daarom liever die 300 penningen in zijn beurs had gehad. De Heere neemt Maria in bescherming tegen de boosheid van Judas en de andere discipelen. "Laat haar haar gang gaan," antwoordt Hij. "Zij heeft dit gedaan tot een voorbereiding van Mijn begrafenis". Nardus is de zalf waarmee de doden gezalfd worden voor hun begrafenis. Maria heeft dat nu al gedaan. Nu de Heere Jezus nog leeft. Zo laat zij haar liefde zien. "De armen hebt u altijd bij u, om daar voor te zorgen, maar Mij hebt u niet altijd bij u."

Nu weet Judas het zeker. Jezus is niet de Messias Die hij verwachtte. Opnieuw had Hij het over Zijn begrafenis. En dan die verspilling door Maria, het maakt hem woedend. Het koninkrijk van Israël? Macht en rijkdom? Bij Jezus is hij daarvoor aan het verkeerde adres. Zijn hoop op een goede, mooie toekomst met Jezus is weg. Heel vaak heeft Jezus het gehad over sterven, over heengaan. Nu weer. Het is klaar. Een man die begraven gaat worden kan nooit de Messias van Israël zijn. Vanavond heeft hij het gemerkt, juist toen Maria kwam: Jezus heeft hem bedrogen. Hij wil Jezus niet langer volgen.

Judas weet precies bij wie hij moet zijn. Hij gaat naar de overpriesters. Die 300 penningen zijn verloren, maar hij zal zien, hoeveel hij toch nog aan Jezus kan verdienen. Verbaasd kijken de overpriesters op, als Judas bij hen komt in de tempel. "U wilt toch Jezus van Nazareth gevangen nemen en Hem doden? Ik kan daarbij helpen. Hoeveel wilt u daarvoor aan mij betalen? Dan zal ik Hem aan u overleveren, zodat u Hem gevangen kunt nemen." Ze spreken samen af dat het loon dertig zilveren penningen zal zijn.

Dertig zilveren penningen... Dat is de prijs die aan iemand betaald moet worden aan de eigenaar van een slaaf, als die slaaf is gestorven door de trap van jouw dier. Een slavenprijs. Hoe kan het toch, Judas. Is de Meester je niet meer waard dan een slaaf? Heb je Hem dan nooit echt liefgehad? Heeft Hij je dan slecht behandeld? Is Hij niet altijd goed voor je geweest? Ooit hield je vader je in zijn armen en noemde je Judas. Godlover. En ga je nu bij de Heere weg? Verraad je Hem voor dertig zilverlingen?

Wat erg, dat je zoveel van de Heere Jezus kunt weten, en dat je Hem toch niet kent. Dat je elke dag over Hem hoort, dat Hij elke dag voor je zorgt, en dat je Hem toch niet liefhebt. Dat je een mooie naam hebt: christen, maar dat je toch niet bij Christus hoort...

Het is donderdagavond. De Heere Jezus viert met Zijn discipelen het Pascha. Op de tafel ligt het geslachte Lam. Hij weet, Ik ben als dat Lam. Morgen word Ik als een Lam ter slachting geleid. Hij kijkt de kring van Zijn discipelen rond. Drie jaar lang heeft Hij hen bij Zich gehad. Heeft Hij hen veel geleerd over Zijn Koninkrijk. En een van hen zocht een ander koninkrijk. Het koninkrijk van macht en rijkdom. En zomaar ineens klinkt Zijn stem: "Voorwaar, voorwaar Ik zeg u, dat een van u Mij zal verraden." Verschrikt kijken de discipelen hun Meester aan. Iemand van hen? Die nu aan tafel ligt? "Ben ik het Heere?" zo vragen ze om de beurt. "Ben ik het, Rabbi?" zo vraagt ook Judas. "U hebt het gezegd," antwoordt de Heere Jezus. En Hij neemt een stuk brood, doopt het in de bittere saus en geeft het aan Judas. En dan wordt het zo donker in Judas' hart. Geen plaats meer voor Jezus. Maar alleen maar plaats voor de satan, de vorst van de duisternis. Judas beseft, dat Jezus weet wat zijn plannen zijn. "Wat u wilt gaan doen, doe het haastig." Dan staat Judas op. Hij moet hier weg. Hij kan het bij Jezus niet langer uithouden. Een ogenblik later staat hij buiten. En het is nacht. Nacht om hem heen. Het is ook een stikdonkere nacht in zijn ziel. De nacht van de zonde. Hij gaat zijn plan uitvoeren.

Wat een verschrikkelijke dag. Radeloos is hij. Wat heeft hij toch gedaan? Een verrader is hij. Nu heeft hij zijn dertig zilverlingen, maar het is bloedgeld. "Vriend", zei Jezus vannacht tegen hem. "Vriend, waarvoor ben je hier?" Vriend? Een verrader is hij. En hoe! Met een kus! Met een kus als afgesproken teken om aan te wijzen wie de soldaten vannacht in Gethsémané gevangen moesten nemen. Jezus had het hem gevraagd. Niet boos, maar zo maar gevraagd, zoals alleen Jezus dat kon: "Judas, verraad je nu de Zoon des Mensen met een kus?" Hij had gezien, hoe Jezus Zich vrijwillig liet vastbinden, meenemen. Als een gevaarlijke moordenaar was Hij afgevoerd. Judas' taak zat er op. Hij heeft zijn geld gekregen. Maar nu beseft hij wat hij heeft gedaan. Hij heeft Jezus verraden, Die onschuldig is. Hij heeft gezondigd! Godlover is zijn naam. Een verrader is hij geworden. Wat moet hij toch doen? Het vonnis is geveld, Jezus is veroordeeld door het Sanhedrin. Hij zal gedood worden.

Dát kan hij doen. Naar de overpriesters terug gaan en zeggen, dat ze Jezus vrij moeten laten, Hem niet moeten doden. Dat hij zich vergist heeft en dat Jezus onschuldig is. Hij haast zich naar de tempel. Daar zijn de overpriesters en de ouderlingen. “Ik heb gezondigd!” zo roept hij het uit. “Ik heb onschuldig bloed verraden!” Zullen ze hem helpen? Zullen ze nog ingrijpen, voor Jezus gedood wordt? Onbewogen kijken de mannen hem aan. “Wat gaat ons dat aan? U moet maar zien! Zoek het zelf maar uit.” Ze kijken toe, hoe Judas zijn dertig zilveren penningen in de tempel gooit, hoe hij wegloupt.

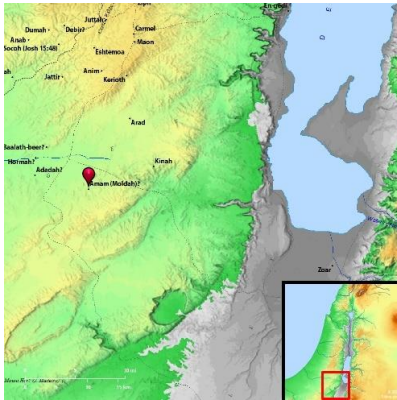
Waarheen? Naar Golgotha, Judas! Ga naar Golgotha! Daar hangt Jezus aan dat verschrikkelijke kruis. Dat is zo. Maar ga naar Hem toe en hoor hoe Hij bidt voor Zijn moordenaars: “Vader, vergeef het hun!” Ga naar Hem toe, kniel voor de Heere Jezus neer en vertel Hem, wat je net zei tegen de priesters: “Ik heb gezondigd!” Die priesters wilden je niet helpen. Maar heeft Jezus ooit iemand weggestuurd, die naar Hem toekwam? Ga naar de Heere Jezus en lees op het bordje: Hij is de Koning der Joden! Niet zoals jij verwachtte, maar een Koning Die dient. Die Zelfs een moordenaar naast Hem nog het eeuwige leven schenkt. Vlucht naar het kruis!

Maar Judas vlucht niet naar Jezus. Hij vlucht wég van Jezus. Dan ga je verloren. Voor eeuwig verloren. Judas sterft. En op Golgotha hangt Jezus. Met wijd uitgebreide armen. Kom tot Mij, laat Mij je Koning zijn. Hij hangt daar om te sterven, opdat een zondaar niet hoeft te sterven. Zul je nooit met je zonden bij die Koning vandaan vluchten? Dat overleef je niet. Vlucht naar Hem toe. Daar is vergeving, zelfs voor de grootste van de zondaren.

Achtergrondinformatie bij het Bijbelgedeelte

- *Kerioth-Hezron*

Judas' bijnaam vermeldt zijn afkomst. Dit om hem te onderscheiden van de andere Judas onder de discipelen. Iskarioth betekent ‘man van Kerioth of Karioth’. Kerioth-Hezron lag in het zuiden van Juda. De stad wordt genoemd in Jozua 25:15. De stad wordt ook Hazor genoemd, maar om de stad te onderscheiden van Hazor dat bij Kades ligt, wordt de naam Hezron gebruikt. In Moab lag ook een stad die Kerioth heette, daarom de toevoeging: Kerioth-Hezron.

- *Judas*

De naam Judas komt van Juda, de vierde zoon die Jakob en Lea kregen. Lea zegt waarom ze hem Juda noemt: Genesis 29: 35 En zij werd weder bevrucht en baarde een zoon, en zeide: Ditmaal zal ik de HEERE loven. Daarom noemde zij zijn naam Juda.

De naam Juda, in het Hebreeuws *Jehoeda*, wordt in verband gebracht met het werkwoord ‘loven’, dat wil zeggen: prijzen. In het Hebreeuws zit er ook de notie van ‘danken’ in. Het betekent dus zoveel als lofprijzing.

De Griekse en Latijnse vorm van Juda is Judas.

Het woord Jood is afgeleid van Jehoeda/Juda. De naam Joden wordt een aanduiding voor alle Israëlieten die na de Babylonische ballingschap zijn overgebleven.

- *Judas, de penningmeester*

Judas Iskariot beheert binnen de discipelkring het geld (Joh. 12:6). Jezus en de discipelen leven van giften, die ze gebruiken voor hun eigen levensonderhoud. Ze geven daarvan ook aan armen en hulpbehoevenden. Als een discipel geld krijgt van iemand, geeft hij dat aan Judas. Judas is dus de penningmeester van de groep. Dat is de reden waarom Judas in deze geschiedenis reageert op de zogenaamde verspilling van de olie. Als de geldteller van de groep ziet hij het geld wegstromen als Maria de zalf over Jezus giet. De evangelist Johannes beschuldigt Judas in dit gedeelte van diefstal. Judas zou liever het geld in zijn eigen buidel hebben gehad. (Bron: BMU)

- *Dertig zilverlingen*

Dit woord betekent gewoonlijk een sikkle. Dertig zilverlingen was de prijs die voor een slaaf, die door de os van een ander gedood was, betaald moest worden door de eigenaar van die os. Ex. 21:32 *Indien de os een knecht of dienstmaagd stoot, hij zal zijn heer dertig zilverlingen geven en de os zal gestenigd worden.*

Zo schijnt het dat de overpriesters Christus niet meer waard vonden dan een slaaf.

De Heere klaagt hierover in Zacharia, hfdst. 11:12, 13 *En zij hebben Mijn loon gewogen, dertig zilverlingen. Doch de HEERE zeide tot Mij: Werp ze heen voor de pottenbakker; een heerlijke prijs welke Ik waard geacht ben geweest van hen.*

Deze profetie is letterlijk vervuld.

- *De verantwoordelijkheid van Judas*

Dat Judas een van de twaalf is geweest, zorgt voor heel moeilijke vragen. Wat bewoog hem om Jezus te volgen? Had hij, net als de anderen gedacht dat Jezus de Joden zou verlossen van de Romeinen? Was hij langzamerhand teleurgesteld geraakt, omdat Jezus heel anders was dan hij eerst gedacht had? En waarom nam Jezus hem op in de discipelkring? Waarom koos Hij ook Judas uit? We vinden er met ons verstand geen antwoord op. Veel dingen heeft God ons niet geopenbaard. Blijkbaar vindt de Heere het voor ons niet belangrijk. Toch een aantal opmerkingen:

1. Gods plan en Judas' verantwoordelijkheid sluiten elkaar niet uit. Wij willen alles begrijpen, maar dat kan niet. De Bijbel laat Gods regering en onze verantwoordelijkheid naast elkaar staan. Ons verstand redeneert, dat dat niet kan. De Bijbel leert, dat dat wel kan.
2. God gebruikt ook het kwaad in deze wereld om Zijn doel te bereiken. De duivel moest, om het zo te zeggen, meewerken aan de redding van zondaren. De duivel heeft onze ondergang op het oog, de Heere ons behoud.
3. De Schrift moest vervuld worden. Woorden van profeten over verraad vinden hun diepste vervulling in de daad van Judas. Denk aan de hierboven genoemde teksten uit Zacharia 11, maar ook aan Psalm 41 : 10: *Zelfs de man mijns vredes, op welke ik vertrouwde, die mijn brood at, heeft de verzenen tegen mij grotelijks verheven. In Christus worden de profetieën vervuld. Doch dit alles is geschied, opdat de Schriften der profeten zouden vervuld worden.* Matt. 26:56.
4. Hebzucht en geld is een enorme duivelse macht. Judas kon het niet uitstaan dat Maria de Heere Jezus zalfde met peperdure zalf. Juist bij het zien van zoveel oprechte liefde komt Judas' haat openbaar. Een penning is het dagloon van een arbeider. 300 penningen komt dus neer op een jaarsalaris. Direct na deze gebeurtenis gaat Judas naar de Joodse raad. De manier waarop hij het vraagt, verradt zijn geldhonger: "Hoeveel krijg ik, als ik Jezus aan jullie overlever?"
5. Jezus toont steeds Zijn zachtmoedigheid en liefde tot Judas. Had Jezus, toen Hij ook Judas riep, zijn ondergang op het oog? Nee, integendeel! Zelfs in de Hof van Gethsémané biedt Jezus aan Judas de mogelijkheid om tot inkeer te komen: "Vriend, waartoe zijt gij hier?" Het berouw dat Judas heeft, komt niet voort uit de liefde. Daarom werkt het verharding en een vluchten bij God vandaan. Berouw zonder liefde voert tot wanhoop en vertwijfeling. En zo voert de duivel Judas mee naar het eeuwige verderf.

(Bron: *Volgen*, twaalf jongeren in het spoor van de Meester, door Dirk Jan Nijsink)

- *Judas' dood*

Bewust is in de vertelling van deze schets nauwelijks ingegaan op de zelfmoord van Judas. Niet omdat we het moeten verzwijgen. Wel, omdat dit een onderwerp is, waarover alleen met de grootst mogelijke voorzichtigheid moet worden gesproken. Er kunnen kinderen zijn, die zoiets hebben meegemaakt. Dat grijpt diep in. Dan passen geen makkelijke antwoorden en conclusies.

Kinderen kunnen hierover met vragen komen. In het geval van Judas is het duidelijk, omdat Gods Woord hier duidelijk over is, hij wordt een "een zoon des verderfs" genoemd. Maar over wat kinderen meemaken of meegemaakt hebben in hun familie of kennissenkring past het ons om nooit een oordeel te geven.

Op Golgotha wilde Jezus hangen vanwege de hemelhoge schuld van allen die in Hem geloven. Hij sterft vanwege de zonde. Judas heeft zichzelf verhangen, vanwege zijn eigen hemelhoge schuld. Hij sterft in zijn zonde.

Dat moet ons maar stil maken. En we bidden: Heere, houd ons vast door Uw genade

Belijdenisgeschriften

Heidelbergse Catechismus

Zondag 51, over de vergeving der zonden.

verbindt jongeren

Antwoorden bij werkboekje -10

Vul maar in! Zoek de goede antwoorden.

1. Er zijn **12** discipelen.
2. Eén van hen heet **Judas** Iskarioth.
3. Hij komt uit **Judea**.
4. Zijn naam betekent **Godlover**.
5. Hij bewaart het geld in een **beurs**.
6. Hij heeft de Heere Jezus niet echt **lief**.
7. Hij is boos op **Maria** die de Heere Jezus zalft.
8. Hij gaat zijn Meester **verraden**.
9. Daarvoor krijgt hij **30** zilverlingen.
10. Dan krijgt hij **berouw** van wat hij heeft gedaan.

Wat hoort bij een echte discipel?

Probeer uit te leggen waarom je voor die woorden gekozen hebt.

Discipel betekent volgeling, hij volgt Jezus.

Liefde: een discipel volgt Jezus uit liefde.

Trouw: Hij blijft bij de Heere.

Dienen: Hij wil de Heere dienen.

Gehoorzaam: Hij wil gehoorzaam zijn aan de geboden van de Heere.

Geloof: hij gelooft in de Heere met heel zijn hart.

Je hebt woorden overgeslagen.

Hoe passen die overgeslagen woorden bij Judas?

Rijkdom: Judas wilde graag rijk worden,

Haat: uit haat heeft hij de Heere Jezus verraden.

Macht: Hij wilde dat Jezus een machtige Koning zou zijn om de Romeinen te verslaan.

Liegen: Hij loog toen hij Jezus een kus gaf.

Hoe kan het toch dat Judas de Heere Jezus heeft verraden? Deze kinderen praten er over. Met wie ben jij het eens? Waarom? Heb je zelf nog een andere mening? Vul die dan maar in:

Judas had de Heere Jezus niet echt lief. Daar zullen de kinderen het wel mee eens zijn. Dat is de spiegel naar ons toe. Blijkbaar kun je heel dicht bij de Heere Jezus zijn en Hem toch niet liefhebben.

Judas had gedacht dat Jezus een ander soort Koning zou zijn. Wij weten natuurlijk niet wat Judas' echte gedachten zijn geweest, maar zeer waarschijnlijk heeft Judas verwacht dat Jezus Koning zou zijn zoals eens David. Een Koning Die de vijanden (Romeinen) zou verslaan en zo het Koninkrijk van David weer zou oprichten. Judas heeft gehoopt dat hij zelf een belangrijke plaats in dat Koninkrijk zou krijgen.

De Heere Jezus had Judas meer moeten waarschuwen. Dat heeft de Heere Jezus heel vaak gedaan. Ook al voor deze week voor het Pascha. Maar ook nog vlak voor Zijn lijden: "Vriend, waartoe zijt gij hier?" en "Judas, verraadt gij de Zoon des mensen met een kus?" Judas heeft niet willen luisteren.

De Heere Jezus heeft aan Judas niet genoeg van Zijn liefde verteld. Judas is er alle jaren bij geweest en heeft hetzelfde van de Heere Jezus gehoord en gezien als de andere 11 discipelen.

Eigen opmerkingen: Misschien hebben de kinderen hier hun eigen opmerkingen. Wees hier voorzichtig, geef ruimte voor eigen woorden, maar probeer ze te sturen naar het doel van deze schets.

Vergeving

- **Wat betekent vergeving?**

Dat de Heere je zonden van je wegneemt. De Heere Jezus maakt je schoon en betaalt de schuld die je hebt met Zijn eigen leven.

- **Wanneer krijg je vergeving?**

Als je met berouw met je zonden naar de Heere teruggaat en Hem vraagt om vergeving, zoals de verloren zoon dat deed.

• **Hoe kun jij vergeving krijgen?**

Eigenlijk hetzelfde: met je zonden naar de Heere gaan, alles tegen Hem vertellen en Hem vragen om Zijn genade door de Heere Jezus.

Wat hoort bij de vertelling over Judas? Zet daar een kruisje onder.

Geld – 12 discipelen – vissers – kruikje nardus – nacht

Puzzel

Judas, verraadt gij de Zoon des mensen met een kus?

Antwoorden bij werkboekje +10

Geef het goede antwoord!

Met de letters in de gekleurde vakjes kun je een woord maken. **VERGEVING**

1. Wat is de bijnaam van Judas?
2. Uit welk deel van Israël komt hij?
3. Wat betekent zijn naam?
4. Wat moet hij bewaren, wat ze onderweg wel eens krijgen?
5. Wat hoopt hij dat Jezus zijn zal?
6. Op wie is hij boos vanwege de dure zalf die ze geeft?
7. Wat wil hij met Jezus doen?
8. Hoeveel zilverlingen krijgt hij daarvoor?
9. Wat mist Judas voor de Heere Jezus?

1	I	S	K	A	R	I	O	T	H
2	J	U	D	E	A				
3	G	O	D	L	O	V	E	R	
4	G	E	L	D					
5	K	O	N	I	N	G			
6	M	A	R	I	A				
7	V	E	R	R	A	D	E	N	
8	D	E	R	T	I	G			
9	L	I	E	F	D	E			

Een verloren zoon

Judas en Petrus hebben allebei (net als de andere discipelen) hun Meester in de steek gelaten toen de Heere Jezus ging sterven. Er zijn ook verschillen.

Kleur het vakje geel als het bij Judas past. Kleur het vakje blauw als het bij Petrus past.

Soms passen de zinnen bij allebei de discipelen. Kleur het vakje dan rood.

Ik ben discipel (rood)	Ik was visser (blauw)	Ik kom uit Galilea (blauw)	Ik kom uit Judea (geel)
Ik heb mijn Meester verraden. (geel)	Ik heb mijn Meester verloochend. (blauw)	Ik heb erg gezondigd. (rood)	Ik heb berouw van mijn zonde. (rood)
Jezus had mij van te voren gewaarschuwd. (rood)	Ik ben teleurgesteld in Jezus. (geel)	Ik wilde dat ik mijn slechte daad kon goed maken. (rood)	Ik heb de Heere Jezus toch lief. (blauw)
Ik ga met mijn grote zonde naar de Heere toe om vergeving. (blauw)	Ik ga naar de overpriesters om hulp. (geel)	Ik ga niet met grote zonde naar de Heere terug om vergeving. (geel)	Ik ontvang vergeving. (blauw)

Denk nu eens aan de gelijkenis van de verloren zoon. Op wie van de twee zoons lijkt Petrus en op wie lijkt Judas?

Oudste zoon	Judas (hij leefde bij Jezus, maar zonder liefde)
Jongste zoon	Petrus (hij verloochende Jezus, maar kwam bij de Heere terug met berouw)

Praat samen over deze uitspraken:

Het ergste is, dat Judas niet met zijn zonde terug ging naar de Heere Jezus en om vergeving vroeg... Dat is inderdaad het ergste. Dan blijf je in je zonde en je wantrouwt de Heere in Zijn genade en liefde. Genade verdien je niet, maar het is naar Gods eigen Woord, dat Hij wie tot Hem komt, geenszins zal uitwerpen.

Judas heeft de Heere Jezus nooit echt liefgehad. Daar zullen de kinderen het wel mee eens zijn. Dat is de spiegel naar ons toe. Blijkbaar kun je heel dicht bij de Heere Jezus zijn en Hem toch niet liefhebben.

Ik ben wel eens bang dat ik op Judas zal lijken... Als kinderen dit denken, kan daar nood en angst achter zitten. Ga daar voorzichtig mee om. Er is maar één Judas geweest. Je mag bidden om Gods bewaring en vooral: als je gezondigd hebt, vlucht dan niet van de Heere weg, maar naar Hem toe.

Verkeersbord... **Hier kom je terug op de intro van de vertelling.**

- **Waar kun je dit bord zien?** Bij de afrit van de autosnelweg.
- **Wat betekent het?** Je rijdt de verkeerde kant op, ga terug, anders zul je een ongeluk veroorzaken, misschien wel verongelukken!
- **Wat heeft dit verkeersbord met Judas te maken?** Judas was gewaarschuwd, maar hij ging toch door, tegen God in. En toen hij Jezus verraden had, ging hij opnieuw de verkeerde kant op, niet terug naar de Heere, maar bij de Heere vandaan.
- **Wat heeft dit verkeersbord met óns (jouw!) leven te maken?** De Heere waarschuwt ook ons: Keer om, bekeer je van je boze weg. En als je gezondigd heb, ga dan niet bij God vandaan, maar vlucht naar de Heere Jezus.
- **Hoe kun je veel van de Heere weten en toch zonder Hem leven?** Zo leven wij, zoals we geboren zijn. We leven best wel netjes, leren en weten veel uit de Bijbel, maar als we de Heere niet liefhebben, dan leven we toch zonder Hem.
- **Hoe kun je écht met de Heere leven?** Als we de Heere liefhebben. De Heere roept ons om tot Hem te komen. Dat meent Hij. Dan mogen we komen, met al onze zonden. Hij wil Zijn liefde in ons hart geven. Hij is immers de Zaligmaker, Die kwam om te redden, zelfs de grootste van de zondaren.

Puzzel

Oplossing: Judas, verraadt gij de Zoon des mensen met een kus?

Geheimschrift

Kleur alle vakjes waarin de letter K, F, Q en X staat. Wat lees je dan?

Oplossing: Zo Gij, HEERE! de ongerechtigheden gadeslaat; HEERE! wie zal bestaan? Maar bij U is vergeving, opdat Gij gevreesd wordt.

Discipelen – Thomas

Thema

Toelichting op het thema

Dit jaar gaan de Kompasschetsen over de discipelen van de Heere Jezus. De vertellingen gaan over: Petrus, Johannes, Mattheüs, Andreas, Filippus en Nathanaël, en Judas Iskarioth. In deze schets gaat het over Thomas, die maar niet kon en durfde geloven dat de Heere Jezus werkelijk was opgestaan. Maar ook, hoe de Heere Jezus Zijn discipel van zijn ongelooft verlost, die toen een heerlijk getuigenis af mocht leggen.

Doel van de vertelling

In deze schets horen de kinderen dat de Heere van ons vraagt dat we Hem geloven op Zijn woord, ook al zien we er niets van. Thomas' geloof was zwak en klein, daarom twijfelde hij. De Heere wil verlossen van dit klein geloof.

Introductie van het thema voor de kinderen

→ zie ook bij de aanwijzingen voor het gebruik Naar de kerk gaan. Waarom zo belangrijk?

Praat hier met de kinderen over... Laat ze dingen noemen waarom het zo belangrijk is om naar de kerk te gaan.

Zingen en lezen

Zie het Paasprogramma

Lezen

Lezen: Johannes 20: 24 – 31 (of: 19 – 31)

Kerntekst

Jezus zeide tot hem: Omdat gij Mij gezien hebt, Thomas, zo hebt gij geloofd; zalig zijn zij die niet zullen gezien hebben en nochtans zullen geloofd hebben. (Johannes 20: 29)

Vertelling

Het is stil in Jeruzalem... Het is nacht. Iedereen slaapt. Iedereen? Nee! Kijk, daar in een huis brandt nog een lichtje. Daar zit iemand. Het is Thomas, de discipel van de Heere Jezus. Hij slaapt niet. Hoe zou hij ook kunnen na alles wat er gebeurd is....

Waar hij al zo lang bang voor was, is gebeurd... Zijn Meester, van Wie hij zoveel hield – en nog houdt – is er niet meer... Hij is gestorven, ja, gedood door de mensen van het Sanhedrin.

O, hij was er altijd al bang voor...

Toen die keer dat ze in het Over Jordaanse waren en er (een) bericht was gekomen van Martha en Maria, dat hun broer Lazarus ziek was. Ze waren toen nog maar net weg uit Judea, waar de Joden Zijn Meester hadden geprobeerd te grijpen. Toch was Zijn Meester, toen Hij dat bericht kreeg, na een paar dagen op reis gegaan. Terug naar dat gevaarlijke Judea. Hij, Thomas, had tegen de andere discipelen gezegd: "Laten we maar met Hem mee gaan. Dan kunnen we met Hem sterven." Toch was dat toen niet gebeurd.

Maar nu wel. Afgelopen donderdagavond hadden ze samen het Pascha gevierd in een opperzaal in Jeruzalem. Toen had de Heere Jezus verteld dat Hij diezelfde nacht gevangen genomen zou worden. Dat de Joden Hem zouden doden. En wat Hij gezegd had, was waar geworden... Hij was gestorven en begraven in de Hof van Jozef van Arimathea.

Dat is nu al drie dagen geleden. Nu is het zondagavond.

Vanmorgen, toen ze samen in een zaal zaten, waren er vrouwen binnengekomen. Ze waren naar het graf gegaan om het lichaam van de Heere Jezus te zalven. Maar toen ze in de Hof van Jozef van Arimathea kwamen, zagen ze dat de steen van voor het graf weg was.

Toch waren ze doorgelopen. Ze hadden in het graf gekeken, en ja, dat was leeg... Maar ze hadden nog meer gezien: In het graf zaten twee engelen. En die zeiden dat de Heere Jezus was opgestaan uit de doden. Dat Hij leeft.

Toen ze op weg gingen naar Jeruzalem om dat aan hen, de discipelen te vertellen, was de Heere Jezus Zelf aan hen verschenen...

Ook Maria Magdalena was bij hen gekomen. En zij had het ook verteld. Ja, de Heere Jezus was ook haar verschenen, toen ze stond te huilen bij het graf. Eerst had ze Hem niet herkend. Maar Hij had gezegd: "Maria." Toen had ze gezien Wie het was Die met haar praatte.

En vanmiddag... Petrus, die de Heere Jezus verloochend had, was de zaal binnen gekomen. Hij had zo blij gekeken. En verwonderd had hij verteld hoe de Heere Jezus ook aan hem verschenen was en hij, Petrus, Hem had gezien.

Toen ze daarover met elkaar praatten, waren twee anderen de zaal binnen gekomen. Zij waren een paar uur eerder naar Emmaüs gegaan. En ook zij hadden gezegd dat de Heere Jezus hen verschenen was. Onderweg kwam Hij bij hen lopen. Hij had hen verteld over wat de profeten in het Oude Testament over de Messias voorzgd hadden. En dat was nu precies, wat er de afgelopen dagen allemaal gebeurd was!

O, Thomas had het allemaal gehoord. Maar hij gelooft het niet. Hij dúrft het niet te geloven. O, als hij zich vergist... En de Heere Jezus is toch niet opgestaan ...

Hij kon het bij al die blijde mensen niet langer uithouden. En daarom is hij naar huis gegaan. En daar zit hij nu. O, wat is hij verdrietig! Zijn Meester is er niet meer. En hij kan Hem niet missen! En er is niemand die hem kan troosten. Niemand? Ja, Eén. Maar Hij leeft niet meer...

Hoor, wat is dat? In de vroege morgen klinken buiten stemmen...

En dan klinkt het: "Thomas, de Heere Jezus leeft! Wij hebben Hem zelf gezien! Hij is ons verschenen. Gisterenavond, toen jij naar huis was gegaan."

Even later gaat de deur open, en daar staan tien discipelen. Hun gezichten stralen van blijdschap. 'Thomas, de Heere Jezus is waarlijk opgestaan!'

En dan beginnen ze te vertellen wat er die vorige avond gebeurd is. Ze hadden bij elkaar gezeten. De deuren waren weer op slot, net als de dagen ervoor, omdat ze bang waren voor de Joden. En ze hadden gepraat over alles wat ze gehoord hadden. Van de Emmaüsgangers, van Petrus...

Toen opeens stond de Heere Jezus Zelf in het midden van. Ook al waren de deuren dan op slot. Maar voor Hem zijn er geen gesloten deuren! Hij had hen aangekeken en gezegd: Vrede zij u ulieden!

Thomas hoort die woorden. Hij ziet die blijde gezichten. Zou de Heere Jezus dan toch leven...?. Dat kan toch niet...?

Hij kijkt die blijde discipelen aan. Die het nog eens zeggen: 'Thomas, je hoeft niet verdrietig meer te zijn. Echt, de Heere Jezus leeft.' En weer vertellen ze wat Hij zei en wat Hij deed. Maar Thomas gelooft het niet. Hij durft het niet te geloven. Als hij zich eens vergist... En het is niet waar...?

Hij schudt zijn hoofd en zegt; "Ik geloof het pas als ik de Heere Jezus zelf gezien heb met mijn eigen ogen. En als ik mijn vingers heb gestoken in de littekenen in Zijn handen en mijn hand gelegd heb in het litteken in Zijn zij."

Zo gaan acht dagen voorbij...

Dan wordt het weer zondag.

Weer zijn de discipelen bij elkaar in de zaal waar ze vorige week ook waren. Ook nu zijn de deuren op slot. Net als vorige week. En toch is het anders!

Want kijk eens, wie daar zit? Thomas. Ja, hij is er ook weer. Hij kon toch niet wegblijven bij de andere discipelen. En al kan hij dan nog steeds niet geloven dat de Heere Jezus is opgestaan, hij heeft toch de andere discipelen weer opgezocht.

En dan, opeens, staat daar de Heere Jezus weer in hun midden. En net als vorige week klinkt Zijn stem: "Vrede zij ulieden".

Dan keert de Heere Zich naar Thomas, en Hij zegt: “Thomas, kom eens hier. Kijk maar naar de tekenen in Mijn handen. Ja, voel maar met je vingers en leg je hand maar in Mijn zijde.”

Hoor je dat? De Heere Jezus weet precies wat Thomas gezegd heeft. Ja, de Heere weet alle dingen. Ook wat jij zegt en denkt!

Thomas mag doen wat hij zo graag wilde. “En,” gaat de Heere Jezus verder, “zijt niet ongelovig, maar gelovig.”

Wat is Thomas verwonderd! Een grote vrede en blijdschap komt er in zijn hart. Zijn Meester leeft! En Hij is speciaal naar hém toegekomen. Ja, nu gelooft hij! Maar nu voelt hij ook hoe verkeerd en zondig het was om te twijfelen aan het woord van de Heere. Vol eerbied zegt hij: “Mijn Heere en mijn God.” Ja, nu Thomas de Heere Jezus gezien heeft, nu gelooft hij....

Ook daarover zegt de Heere Jezus nog iets tegen hem: “Thomas, nu je Mij gezien hebt, nu geloof je. Maar zalig zijn zij die niet zullen gezien en toch zullen geloofd hebben.’

Wij kunnen de Heere Jezus niet meer zien, zoals Thomas. Maar de Heere heeft ons Zijn Woord gegeven. Geloof je dat Woord? Want dat wil de Heere. Geloven, zonder Hem te zien en zonder allerlei bijzondere dingen van Hem te vragen. Hij wil dat we Hem geloven op Zijn Woord. En: dat kan en wil de Heere je leren.

Dan mag ook jij, net als Thomas, zeggen: “Mijn Heere en mijn God.”

Achtergrondinformatie bij het Bijbelgedeelte

Plaatsen in de Bijbel waar over Thomas wordt gesproken:

We komen de naam van Thomas tegen in de rij van degenen die de Heere Jezus riep tot Zijn discipelen en apostelen (Mattheüs 10:3, Markus 3:18, Lukas 6: 15). Hij wordt hier in één adem genoemd met Mattheüs, de tollenaar.

Verder lezen we – heel opmerkelijk!- nog diverse keren in het Evangelie van Johannes over hem. Juist door deze Schriftplaatsen leren we Thomas beter kennen.

In Johannes 11 lezen we dat hij het is die voorstelt met de Heere Jezus mee te gaan, terug naar Judea, om daar met Hem te sterven.

In Johannes 14:5 lezen we opnieuw van hem. Daar reageert hij op wat de Heere Jezus over Zichzelf zegt: En gij weet waar Ik heenga en de weg weet gij. Thomas belijdt dan: Heere, wij weten niet waar Gij heengaat, en hoe zullen wij de weg weten?

De Heere geeft hem echter onderwijs: Ik ben de Weg en de Waarheid en het Leven.

In Johannes 20:24 lezen we de geschiedenis na de opstanding, waarbij de Heere Jezus Zijn discipelen verschijnt, maar waarbij Thomas niet aanwezig is.

In het 26ste vers van dat hoofdstuk beschrijft Johannes hoe een week later de Heere Jezus opnieuw verschijnt, als ook Thomas weer in de kring van de discipelen is.

In hoofdstuk 21 is Thomas ook bij de discipelen die in Galilea wachten op de komst van hun Meester. Ten slotte wordt hij nog een keer in Handelingen 2 genoemd, als de apostelen met elkaar in de opperzaal in Jeruzalem zijn, waar ze uitzien naar de komst van de Heilige Geest.

Thomas – Didymus

Thomas is een Hebreeuwse naam. In het Grieks heet hij Didymus, ofwel tweeling. Men droeg die naam pas als één van de tweelingen overleden was. Dan noemde men de overgebleven tweeling Didymus of Thomas.

Discipelen vergaderd

Aangenomen wordt dat de discipelen zijn samengekomen in de opperzaal waar ook de paasmaaltijd was gebruikt. Waarschijnlijk was dit in het huis van Maria, de moeder van Johannes Markus.

Versijningen van de Heere Jezus na Zijn opstanding

Na Zijn opstanding is de Heere Jezus aan verschillende van Zijn kinderen verschenen. We lezen daar op diverse plaatsen van.

1. Aan Maria Magdalena, Joh. 20 : 1, 11-18, Mark. 16: 9 -11.
2. Aan de vrouwen die 's morgens vroeg naar het graf gingen, Matth. 28: 1 – 10.
3. Aan Petrus (of Céfas), Luk. 24 : 34, 1 Kor. 15 : 5.
4. Aan de Emmaüsgangers, Luk. 24 : 13-35, Mark. 16: 12-13.
5. Aan de discipelen (zonder Thomas), Joh. 20 : 19 - 23, Luk. 24: 36-49, Mark. 16:14, 15.
6. Aan de discipelen (met Thomas), Joh, 20 : 24 – 29, 1 Kor.15: 5.
7. Aan zeven discipelen aan de Zee van Tiberias, Joh. 21 : 1 – 14.
8. Aan meer dan 500 broederen op eenmaal, 1 Kor. 15 : 6.

9. Aan de discipelen op de berg in Galilea, Matth. 28 : 16 – 20.
10. Aan Jakobus, de broer van de Heere Jezus, 1 Kor. 15 : 7.
11. Aan de discipelen toen de Hij naar de hemel zou gaan, Luk. 24: 50 – 53, Hand. 1 : 4 – 11.
12. Het is heel opmerkelijk dat de Heere Jezus na Zijn opstanding aan niet één van Zijn vijanden meer is verschenen.

Ongeloof

Ongeloof is een grote zonde. We zeggen daarmee dat wat de Heere gesproken heeft, niet waar is.

Daarmee beroven we God, Die de Waarachtige en Getrouwe is, van Zijn eer.

Dat is in het paradijs begonnen. Daar heeft de duivel twijfel gezaaid in het hart van Eva met zijn vraag: “Is het ook...?” Zo doet hij vandaag nog. De Heere Jezus noemt hem: ‘de mensenmoorder van den beginne’ en ‘een leugenaar’ (Joh. 8 : 44).

Ongeloof komen we in de Bijbel zowel bij ongelovigen als gelovigen tegen. Het is een zonde, waarmee ook Gods kinderen hun leven lang te strijden hebben. Vgl. ook het Avondmaalsformulier: ‘dat wij geen volkomen geloof hebben (...), maar dagelijks met de zwakheid van ons geloof te strijden hebben(...), en wij begeren tegen ons ongeloof te strijden.’

Als het goed is, is ons dat tot smart, net als bij de vader van de maanzieke jongen. De Heere zei tegen hem, toen hij vroeg of de Heere Jezus wilde helpen: Zo gij kunt geloven; alle dingen zijn mogelijk degenen die gelooft. De vader antwoordde toen: Ik geloof Heere, maar kom mijn ongelovigheid te hulp. Dat is de enig juiste weg die we kunnen/moeten gaan. Met ons ongeloof steeds weer de toevlucht nemen tot de Heere Jezus, Die machtig is het ongeloof te breken.

Want Hij kan en wil ook van het ongeloof verlossen en bevrijden. Daarom blijft de bede nodig: Leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze. (vgl. ook H.C. Zondag 52, vr. 127). Ook voor deze zonde wilde de Heere Jezus lijden en sterven en ook voor deze zonde is er bij Hem vergeving te verkrijgen.

De Heere wil dat we zullen strijden tegen ons ongeloof! Niet in eigen kracht, maar in Zijn kracht! Hij wil dat we Hem in alle dingen benodigen, dus ook hierin.

Vrede

Als er vrede met de Heere is, is het weer goed tussen de Heere en ons. Hij is niet meer toornig op ons. Dat kan alleen door het werk van de Heere Jezus. Door wat Hij door Zijn lijden en sterven verdiend heeft. Als de Heere zegt: ‘Vrede zij ulieden’, dan gééft Hij die vrede ook.

Verband belijdenisgeschriften

HC. Zondag 1, vr. 1 ? Wat is uw enige troost?

HC. Zondag 7, Wat is een waar geloof? Een zeker weten en een vast vertrouwen!

HC. Zondag 17, Opstanding Heere Jezus. Door Zijn opstanding heeft Hij de dood overwonnen en worden wij ook door Zijn kracht opgewekt tot een nieuw leven; ook is het een zeker onderpand van onze zalige opstanding.

HC. Zondag 13, vr. 34, ‘Onze Heere’, Hij heeft ons met ziel en lichaam van al onze zonden, niet met goud of zilver maar met Zijn dierbaar hartenbloed gekocht en heeft ons van alle heerschappij des duivels verlost, en ons zo tot Zijn eigendom gemaakt.

Aanwijzingen voor het gebruik

Bij deze schets zit een programma. Als je dit gebruikt, kunt je de introductie aan het begin van je vertelling weglaten, omdat er in het programma naar het verhaal wordt toegewerkt.

Aanwijzingen bij het programma: Mogelijk vind je het programma te lang. Je kan dan van de Psalmen, die staan aangegeven i.p.v. twee verzen één vers kunnen laten zingen.